

ZÁŘÍ 2015

KUKÁTKO

Skončili dny prázdnin, dovolené, odpočinku, relaxace těla, duše i ducha. Něco hezkého skončilo, aby mohlo začít ještě něco hezčího, dobrodružnější.

Jistě jsme načerpali nových sil, abychom s ještě větší vervou pokračovali v novém školním nebo akademickém roce v růstu ve ctnostech: vytrvalosti, spravedlnosti, trpělivosti, velkorysosti, zdrženlivosti, mírnosti, sebeovládání, sebekontrola, pokoře a lásce. Tyto ctnosti připravují člověka na ještě větší hloubku. Aby nechtěl být podle ducha světa jenom chytrý, egocentrický požitkář, člověkem bez svědomí, ale aby toužil být moudrý, jako například král Šalamoun, a tedy charakterní. Když nastupoval na trůn v Izraeli jako mladý muž, tak si od Boha žádal moudrost. Moudrost je hnutí vnitřní. Je to poznání souvislostí světa a života. Je to poznání podstaty věcí a na základě tohoto poznání člověk dostává schopnost sestavit si správný řebříček hodnot.

Moudrost je schopnost vidět věci tak jak jsou. A ten, kdo vidí do věcí, pozná pravdu i lež, jejich potenciál k růstu, ale i jejich schopnost nás rozložit. Věci nám mají sloužit a ne my jim.

Moudrost je Božím darem a nejvíce v ní rosteme praktikováním pravidelné modlitby, ve které můžeme doslova ochutnávat Boha, jeho podstatu i moudrost. Prosme stále s králem Šalamounem o dar moudrosti.

A na závěr ještě reálné slovo. Moudrost bude v našem každodenním životě vždy a za všech okolností boj. Proč? Protože jsme slabí a hříšní. Je v nás totiž hřích a ten bude vždy překážkou správného vidění do věcí. No navzdory tomu je s námi Bůh, který nám pomáhá vyrovnávat se s hříchem, můžeme zakoušet jeho milosrdenství ve svátosti smíření.

Proto nastoupit na cestu moudrosti, znamená nastoupit na cestu zápasu. To by nás ale nemělo znechutit. Když budeme v moudrosti růst, budeme růst i ve svatosti a moc hříchu bude v nás slábnout.

S touto nadějí vykročíme do nového školního nebo akademického roku. Pán, ať všem žehná a Panna Marie, Trůne moudrosti, ať za nás oroduje.

P. Milan Mihulec

PERSONÁLNÍ ZMĚNY V KOMUNITĚ SALESIÁNŮ V BRNĚ - LÍŠNĚ

Na přelomu prázdnin a září došlo v líšeňské komunitě Salesiánů k některým změnám:

Koncem srpna odešel z Líšně P. Josef Mendel, od 1. září je členem komunity Salesiánů v Českých Budějovicích. Ředitelem Salesiánského střediska mládeže se stává P. Petr Kopřiva, který je i nadále zároveň ředitelem komunity. Farář líšeňské farnosti, P. František Vavruša, bude mít na faře dva nové spolubydlící: během prázdnin se sem

přistěhoval P. Miloslav Kabrda. Přišel k nám z Prahy, kde v uplynulých pěti letech působil jako spirituál kněžského semináře. Dále bude na faře bydlet P. Milan Mihulec, který i nadále zůstává administrátorem ochozské farnosti.

Ke stěhování dojde i na sídlišti – P. Petr Kopřiva a P. Jiří Křemeček opustí likusák a nastěhují se do prostor SaSM, kde budou snadněji k dispozici pro návštěvníky.

STAVEBNÍ ÚPRAVY OKOLÍ FARNÍHO KOSTELA

V měsíci květnu proběhla výmalba severní fasády farního kostela. Náklady na tuto akci byly hrazeny z výnosu farního plesu a z dotace z MČ Líšeň. Také jsme dosadili zbývající 3 lípy a tím byla ukončena celková obnova zeleně kolem kostela.

Dále bylo odstraněno kovové zábradlí kolem kostela. Plánujeme opravu zídky, která se místy drolí a má popraskaný betonový věnec. Okolí kostela je teď vzdušnější a otevřenější, zároveň však

také lákavější k vycházkám pro majitele psů a jejich miláčky. Prosíme všechny, kdo se stanou svědky venčení psů na trávníku kolem kostela, aby jejich majitele zdvořile upozornili na to, že se nenacházejí ve výběhu pro psy.

K důstojnému vzhledu bezprostředního okolí kostela patří i okopané záhony růží.

Děkujeme ženám, které se této práci ujaly.

POUŤ DO SLOUPU

Sobota 15. října 2016

Tradiční pouť líšeňské farnosti k Panně Marii Bolestné do Sloupu letos vykonáme 15. října 2016. Všichni farníci jste srdečně zváni.

INFORMACE

RŮŽENCOVÉ POBOŽNOSTI NA KOSTELÍČKU

K modlitbě růžence se budeme scházet **každou neděli od 15.00 h.** v kapli Panny Marie na Kostelíčku.

ADORAČNÍ DEN FARNOSTI

Čtvrtek 27. října

Po celý den budeme mít možnost tiché modlitby před vystavenou Nejsvětější svátostí

SVATOHUBERTSKÁ MŠE

V neděli 23. 10. zazní v kostele při mši sv. v 10.00 hodin v Svatohubertská mše. Společně se členy místního mysliveckého sdružení uctíme památku jejich patrona – sv. Huberta.

DUŠIČKOVÁ POBOŽNOST NA HŘBITOVĚ

K pobožnosti za zemřelé se sejdem na místním hřbitově v neděli 30. listopadu v 15.00 hodin.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání a modlitba na úmysl svatého otce) denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci: 1. a 2. listopadu máme navštívit kostel a pomodlit se vyznání víry, v dalších dnech pak navštívit hřbitov a pomodlit se tam třeba jen v duchu za zemřelé.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Středa 28. září - **Slavnost sv. Václava, mučedníka**, mše sv. v 8.00 a v 18.00 hodin

Čtvrtek 13. října – **Výročí posvěcení kostela**, mše sv. v 8.00 hodin

Úterý 1. listopadu – **Slavnost Všech svatých**, mše sv. v 8.00 a 18.00 hodin

Středa 2. listopadu – **Vzpomínka na všechny věrné zemřelé**, mše sv. v 7.00, 8.00 a 18.00 hodin

Neděle 20. listopadu – **Slavnost Ježíše Krista Krále**, mše sv. dle obvyklého pořadu nedělních bohoslužeb. Zakončení Svatého roku milosrdenství. Při mši sv. v 10.00 hod. v kostele zpívá farní oktet.

Neděle 27. listopadu – **1. neděle adventní**, mše sv. dle obvyklého pořadu nedělních bohoslužeb, při každé mši sv. žehnání adventních věnců. Při mši sv. v 10.00 hod. v kostele zpívá farní oktet.

Z FARNÍ MATRIKY 13. 3. 2016 – 28. 8. 2016

Udělené křty ve farnosti

Lukáš Pavel Kolman, nar. 30.12.2015, pokřtěn 27.2.2016

Petra Marie Nikodemová, nar. 5.9.1979, pokřtěna 26.3.2016

Martin Krytinář, nar. 12.1.1985, pokřtěn 27.3.2016

Jiří Bělohávek, nar. 29.4.2016, pokřtěn 27.3.2016

Martin Fitz, nar. 16.6.1997, pokřtěn 27.3.2016

Kristýna Marie Veronika Urbanská, nar. 22.2.2002, pokřtěna 27.3.2016

Jan Dario Těšovič, nar. 29.7.2007, pokřtěn 27.3.2016

Markus Václav Landori, nar. 8.11.2014, pokřtěn 27.3.2016

Barbora Hamšíková, nar. 20.1.2016, pokřtěna 27.3.2016

Šimon Petr Houser, nar. 23.11.2015, pokřtěn 3.4.2016, Slatina

Nela Marie Pleskačová, nar. 4.1.2016, pokřtěna 3.4.2016

Lada Anežka Matulová, nar. 7.10.2015, pokřtěna 10.4.2016

Viktor Petříček, nar. 2.1.2016, pokřtěn 10.4.2016

Petra Marie Vaňková, nar. 10.12.2015, pokřtěna 10.4.2016

Anna Marie Kristýna Tesařová, nar. 28.11.2015, pokřtěna 16.4.2016

Justína Frimmelová, nar. 3.2.2016, pokřtěna 17.4.2016

Vojtěch Antonín Hrabovský, nar. 7.12.2015, pokřtěn 24.4.2016

Eduard Petr Ošmera, nar. 4.2.2016, pokřtěn 24.4.2016

Adéla Marie Kulhavá, nar. 16.10.2015, pokřtěna 24.4.2016

Kristián Jan Lukšík, nar. 9.1.2016, pokřtěn 1.5.2016

Laura Martina Kozlová, nar. 17.9.2015, pokřtěna 7.5.2016

Hana Marie Komárková, nar. 18.2.2016, pokřtěna 8.5.2016

Anna Marie Kirchnerová, nar. 18.2.2016, pokřtěna 8.5.2016

Ema Chasáková, nar. 1.2.2016, pokřtěna 8.5.2016

Kristýna Slavíčková, nar. 2.4.2016, pokřtěna 14.5.2016

Marek František Komorník, nar. 14.12.2013, pokřtěn 15.5.2016
Antonín Tomáš Krejčí, nar. 20.3.2016, pokřtěn 21.5.2016
Michal Petr Jarý, nar. 3.11.2015, pokřtěn 29.5.2016
Tomáš Josef Antonín Kalásek, nar. 8.10.2013, pokřtěn 29.5.2016
Jan Václav Zdražil, nar. 9.12.2015, pokřtěn 5.6.2016
Matyáš Zrzavý, nar. 3.8.2015, pokřtěn 5.6.2016
Klára Rumíšková, nar. 18.4.2016, pokřtěna 11.6.2016
Emma Gabriela Lýdie Kuderová, nar. 8.3.2016, pokřtěna 18.6.2016
Lily Marie Magdalena Svobodová, nar. 3.2.2016, pokřtěna 19.6.2016
Isabella Gali, nar. 17.11.2015, pokřtěna 19.6.2016
Alžběta Barbora Šušková, nar. 16.3.2016, pokřtěna 19.6.2016
Rozálie Zemanová, nar. 9.2.2013, pokřtěna 26.6.2016
Mikuláš Klíma, nar. 29.9.2015, pokřtěn 26.6.2016
Patricie Marie Kočí, nar. 3.12.2015, pokřtěna 26.6.2016
Josef Martin Holán, nar. 2.1.2016, pokřtěn 26.6.2016
Šimon Jakub Špišek, nar. 24.8.2015, pokřtěn 3.7.2016
Ester Kateřina Ondrůjová, nar. 23.4.2016, pokřtěna 9.7.2016
Natálie Pelikánová, nar. 29.1.2014, pokřtěna 7.8.2016
Laura Tepalová, nar. 7.9.2014, pokřtěna 7.8.2016
Matěj Jan Machala, nar. 4.5.2015, pokřtěn 7.8.2016
Tereza Klára Řihová, nar. 17.4.2016, pokřtěna 14.8.2016
Elen Iveta Fryčová, nar. 20.3.2016, pokřtěna 14.8.2016
Amálie Julie Kršková, nar. 16.10.2015, pokřtěna 14.8.2016
Silvestr David Šebesta, nar. 9.9.2014, pokřtěn 27.8.2016
Dominik Jan Šebesta, nar. 28.6.2016, pokřtěn 27.8.2016
Veronika Luňáková, nar. 20.6.2016, pokřtěna 27.8.2016
Sofie Monika Slavíčková, nar. 28.5.2016, pokřtěna 27.8.2016
Patrik Jiří Chalupa, nar. 21.3.2016, pokřtěn 28.8.2016
Adriana Valerie Svobodová, nar. 1.12.2015, pokřtěna 28.8.2016

Blahopřejeme

Pohřby z kostela

Emil Zahradník, 87 let, pohřben 18.3.2016
Ivan Laichman, 80 let pohřben 19.3.2016, Slatina
Irena Diobová, 66 let, pohřbena 12.4.2016
Josef Král, 84 let, pohřben 26.4.2016
Dagmar Přibyslavská, 61 let, pohřbena 29.4.2016
Petr Frána, 61 let, zemřel 16.5.2016
Libuše Strejčková, 88let, zemřela 30.5.2016
Jarmila Buttinger, 54 let, pohřbena 10.6.2016
Josef Havlík, 68 let, pohřben 15.6.2016, Slatina
Vítězslava Audyová, 81 let, pohřbena 24.6.2016
Vojtěch Musil, 5dní, pohřben 14.7.2016, Slatina
Vladimír Břoušek, 76 let, zemřel 23.6.2016

Miroslava Judová, 86 let, pohřbena 8.7.2016
Jan Svoboda, 68 let, pohřben 16.7.2016
Svarava Vrchotová, 87 let, pohřbena 21.7.2016
Alžběta Zavřelová, 78 let, pohřbena 22.7.2016
Květoslava Bozenicarová, 82 let, pohřbena 25.7.2016
Jarmila Hemelíková, 72 let, pohřbena 4.8.2016
Miloslav Keberle, 86 let, pohřben 22.8.2016, Slatina
Rostislav Daněk, 61 let, pohřben 22.8.2016
Josefa Rozprýmová, 86 let, pohřbena 23.8.2016
Anežka Anderlová, 92 let, pohřbena 29.8.2016

RIP

Manželství uzavřeli

Zdeněk Škaroupka a Helena Posoldová, 30.4.2016
Marek Kuchtík a Petra Nikodemová, 30.4.2016
Tomáš Vogt a Věra Pařízková, 7.5.2016
Martin Trávníček a Romana Mesárošová, 14.5.2016
David Kubíček a Tereza Pospíšilová, 21.5.2016
Jan Vích a Eva Pýchová, 21.5.2016
Václav Musil a Eva Kolínská, 28.5.2016
Jindřich Kordík a Veronika Koukalová, 28.5.2016
Jaroslav Řezáč a Veronika Křivánková, 28.5.2016
Jakub Haering a Monica Pradalová, 4.6.2016
Václav Fučík a Eliška Peloušková, 11.6.2016
Pavol Korček a Jana Varmusová, 11.6.2016
Michal Knauer a Jana Haraštová, 18.6.2016
Lukáš Lerch a Jitka Smutná, 25.6.2016
Jan Dobeš a Lenka Kršňáková, 2.7.2016
Lukáš Staša a Hana Frolková, 2.7.2016
Lukáš Matějka a Šárka Novotná, 9.7.2016
Pavel Feik a Vendula Křivánková, 16.7.2016
Štěpán Mosler a Mária Vanková, 23.7.2016
Richard Guniš a Petra Forstová, 30.7.2016
Pavel Miksa a Alžběta Jurčková, 6.8.2016
Lukáš Bojanovský a Lenka Tancošová, 13.8.2016
Dan Navrátil a Jana Hamříková, 19.8.2016
Vojtěch Konečný a Helena Lazarová, 20.8.2016
Jakub Koukal a Kateřina Kolouchová, 26.8.2016
Matěj Rotrekl a Kristýna Horáčková, 27.8.2016

Blahopřejeme

OHLÉDNUTÍ NA SDM 2016 KRAKOV

Světové setkání mládeže v Krakově bylo opravdu požehnané. Bohu díky. Patří smeknout před polskými organizátory. Srovnám-li 4 milionový Madrid, kam přijel v roce 2011 jeden milion mladých lidí, s Krakovem, který má 750 000 obyvatel, a přijel tam stejný počet mladých lidí na celý týden, tak nezbývá než obdivovat organizátory. Už jen takové záležitosti jako je odvoz odpadu, přívody vody, kanalizace, MHD, záchranný systém,... to vše je navrženo na určitý počet osob. Ten se na hlavní část setkání – vigilií a nedělní mši ještě zdvojnásobil. A i přes mediální věštění pohrom, vše proběhlo v pořádku, hladce, s nutnou dávkou pokory a skromnosti poutníků.

Mnozí z vás sledovali přenos v televizi NOE, byli jste v kontaktu. Spíš jen připomínám, že stojí za to si najít na webu a znovu pročíst některé texty papežových homilií. Výroky: „ Na kanapi štěstí nenajdete.“ - a další podobné mohou pomoci při osobním růstu či výchovné snaze vůči vlastním či svěřeným dětem.

Součástí SDM je i předprogram v různých místech hostitelské země. Naše salesiánská cesta prožila tuto část SDM v děkanátu Tarnowskie Gory a náš autobus

ve farnosti Naklo Slaskie. Bydleli jsme v rodinách a mohli poznat reálné podmínky života v Polsku. Jak způsob bydlení, stravování, tak charakter společenského a duchovního života konkrétní farnosti. Po

všech stránkách jsme prožili obohacujících 5 dnů. Již nikdo si nebude myslet nic špatného o polských potravinách, maximálně o dovozcích (co to k nám vozí).

Pohostinnost byla vynikající a chutnalo nám všechno, včetně Bigoše a dalších specialit. Specifická forma kostelní sbírky či tradiční kněžský oděv (klerika) při všech setkáních s místním knězem byly novinky, ale jinak jsme se cítili jako doma. Vždyť jsme dlouho byli stejná země, Slezsko bylo součástí CK mocnářství a majitelé místních dolů a zakladatelé továren měli sídla ve Vídni.

Salesiánské setkání je již také dlouho součástí SDM. Tentokrát nám místní salesiáni připravili program na výstavišti ve dvou klimatizovaných halách a s krásnými a čistými WC. To se na takových setkáních velmi cení. Naplnili pěkně salesiánské principy (škola, domov, farnost, hřiště). Poučili nás o životě sv. Faustiny, naučili nás písně pro všechny jazyky a národy, bohatě a dostatečně jsme pojedli a skotačili jsme do sytosti. Adorace byla v pravdě netradiční, nicméně je vždy pevnou součástí setkání salesiánské mládeže. Organizátoři nám pak řekli, že nás tam bylo cca 6 000 účastníků z celého světa. Don Bosco je známý a mají jej

rádi na celém světě, tady jsme si to mohli skutečně ověřit.

Nezbývá než poděkovat za modlitby a doufat, že zaseté semeno setkání v mladých lidech přinese hojné a chutné plody v jejich životech.

P. Petr Kopřiva

STŘÍPKY Z KLASU.

Posezení s názvem "Za vším hledej vodu" mělo být překvapením pro ty, kdo se domnívali, že se budeme bavit o významu vody, její nenahraditelnosti a v jakých formách ji můžeme nalézt. Odpoledne vyplnily krásné prezentace krápníkových jeskyní. Základní informace o krasových jeskyních nám podala kniha kolektivu autorů z geografického ústavu ČSAV „Punkva a její jeskynní systém v Amatérské jeskyni“. Punkva a Macocha - v těchto dvou slovech je a bylo ztělesněno celé mystérium Moravského krasu v dobách minulých i přítomných. Kolik naděje a zklamání přinesla realizace dokonale připravených projektů, než se podařilo proniknout do ticha a tajemna Punkevních jeskyní a propasti Macochy, rušeného jen majestátním šumem podzemí Punkvy. Někteří už nemají možnost tuto krásu uvidět a prožít zvláštní atmosféru tohoto zázraku naplno v terénu.

Ponořili jsme se proto do virtuální procházky po jeskyních u nás i v zahraničí. Pro ty, kteří se mohou pohybovat, to byla zároveň nabídka, či výzva, jak lze strávit volný čas, dovolenou, výlet s vnoučaty nebo kamarádkami kousek od domova. Pro ty, kteří už nejsou mobilní, to byla vzpomínka, ale zároveň i silný zážitek a díky komentářům i nové informace a podněty k přemýšlení.

Mezi čtvrtou a půl šestou hodinou ranní se 14. května roku 1316 narodil Karel IV., římský císař, král český, římsko-německý, italský a burgundský, hrabě lucemburský, markrabě moravský. Byl mimořádně nadaný, velmi zbožný, pracovitý a houževnatý. Jeho vláda byla obdobím vrcholného rozkvětu českého království. Letos uplynulo přesně 700 let od jeho narození a pro nás to byla příležitost, jak si blíže připomenout nejen život a odkaz našeho „Otce vlasti“, ale i lidi kolem a dobu, ve které žil.

Oslavu svátku rodin nám v květnu opět zpříjemnily děti z dramatického

kroužku Saleska. Děkujeme nejen jim za milé vystoupení, ale i jejich rodičům za pěknou, společně vytvořenou, atmosféru tohoto mezigeneračního setkání.

Poslední setkání před prázdninami s názvem „... a je nám spolu dobře“ bylo shrnutím a vyhodnocením toho, co se nám v KLASu nejvíce líbilo, co se podařilo, jaké máme plány do budoucna. Nechybělo trénování paměti, zpěv, smích, poezie i slovo na cestu domů. Na prázdniny bylo vybráno ze sbírky Mozaika od D. J. Doubravy O. Praem. Končí zvoláním žalmisty: “Byl jsi, Hospodine, radostí i nadějí mého mládí, buď mi oporou a ochranou, až mne opustí síly.” Bylo by smutnou chybou měřit a posuzovat stáří výkonností a zapomenout, že velikost a

hodnota lidského života je v jeho plnosti. Pro Boha nejsi číslem. Bůh zná a volá každého člověka jménem, protože je naším Otcem...

Přijměte pozvání a přijďte za námi do farní kavárny. Těší se účastníci KLASu a jejich animátorka. *Iveta Kolářová*

TERMÍNY A TÉMATA SETKÁNÍ:

9.9. Poprázdninové setkání

23.9. Umění očima Mgr. L. Šulěřové

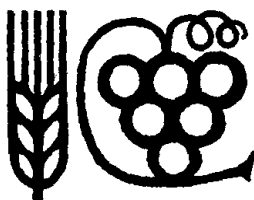
7.10. Povídání o včelách a včelařích

21.10. Po stopách světců

18.11. Sběratelství

2.12. Advent v mém životě

16.12. Předvánoční posezení

O SÍLE MYŠLENEK

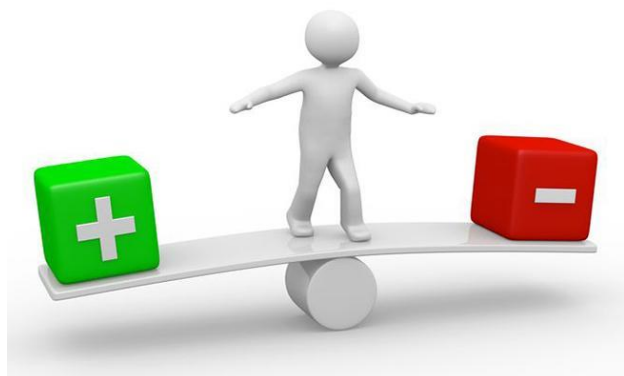
Jedna stará indiánská legenda vypráví příběh o chlapci, který dostal darem krásný nový buben. Když jej uviděl jeho přítel, zeptal se jej, zda si na něj může zabubnovat. Chlapec se cítil vnitřně rozpolcený. O svůj nový dárek se ale dělit nechtěl, a tak nakonec rozzlobeně odpověděl: „Ne“. Jeho přítel utekl pryč a chlapec seděl na kameni u řeky a přemýšlel nad tím, co se stalo. Vadilo mu, že svým jednáním zranil svého přítele, ale buben byl příliš cenný na to, aby se o něj dělil. Nakonec šel poprosit o radu svého dědečka.

Starý muž mu soustředěně naslouchal a pak odpověděl: „Často cítím, jako kdyby uvnitř mne bojovali dva vlci. Jeden je lakomý, chamtivý, plný arogance a pýchy, ale druhý je pokojný a velkorysý. Bojují spolu celý čas. A ty, můj hochu, máš v sobě stejný pár vlků.“ „Který z nich vyhraje?“ zeptal se chlapec. Starý muž se usmál a odpověděl: „Ten, kterého krmíš.“

Myslím, že každý z nás se může najít v nejrůznějších obměnách tohoto příběhu. V každém z nás se sváří myšlenky sobecké i

velkorysé, zoufalé i nadějně, zlé i laskavé. Pokaždé, když začneme jedné z nich naslouchat, krmíme jednoho či druhého vlka. Tato zkušenost není ničím nová. Už staří otcové, kteří usilovali o čistotu srdce a o ustavičné myšlení na Boha, prožívali svůj život jako souboj se špatnými myšlenkami a zápas o dobré myšlenky, které je spojovaly s Bohem. A jako byl Ježíš pokoušen satanem, který se mu snažil namluvit různé věci, je podle těchto pouštních otců i každý člověk pokoušen démony, kteří v něm vyvolávají určité myšlenky a skrze ně se jej pokoušejí dostat do nesprávného postoje vůči Bohu i lidem.

Zkušenost, že různé myšlenky mohou ovlivňovat náš život a posouvat nás k Bohu anebo nás od něj naopak vzdalovat, stála i na počátku duchovní cesty svatého Ignáce z Loyoly. Když ve svých 30 letech utrpěl ve vojenské službě vážné zranění a léčil se z něj na hradě svého otce, měl na přemýšlení dostatek času. Tím spíše, že kromě života Krista a životopisů svatých neměl po ruce žádnou literaturu ani jiné prostředky, které by mu pomohly ukrátit dlouhý čas. A tak snil. Představoval si hrdinské činy, které bude coby voják znovu konat, představoval si pocty, slávu, i krásnou urozenou dámu,

které učaruje jeho odvaha. Když jej omrzelo přemýšlení tímto směrem, četl knihy, které mu přinesli. I ony probouzely jeho

představivost. Přemýšlel o tom, jaké by to bylo, kdyby následoval radikálního příkladu svatých, o nichž četl. Jaké by to bylo, kdyby se po jejich vzoru všeho zřekl a namísto pro světskou slávu začal spolu s tvrdou askézí konat veliké činy pro Boha? Chvilí přemýšlel tím, chvíli oním směrem. Až do dne, kdy si uvědomil jednu důležitou věc: myšlení na hrdinské činy ve světě sice bylo příjemné, ale ve chvíli, kdy s ním přestal, cítil zvláštní prázdno, pachutí a mrzutost. Když přemýšlel nad tím, co by mohl udělat pro Boha, bylo to rovněž příjemné pomýšlení. Co bylo ale důležitější, pocit radosti, jasnosti a pokoje s ním zůstal i potom, co na tyto věci přestal myslet.

Svatý Ignác později pojmenoval dva základní stavy, které člověk může v duchovním životě zakoušet, a myslím, že každý, kdo opravdově prožívá svůj vztah s Bohem, tyto dva póly také zná. Jsou okamžiky světla a jasnosti, kdy je nám dobře v Boží přítomnosti, kdy se zdá snadné a lákavé naplňovat ideály křesťanského života. Tyto chvíle posilují naši víru, naději a lásku, dávají vnitřní radost, která volá a přitahuje k Bohu, a přinášejí pokoj a mír. Tento stav nazývá sv. Ignác útěcha. Jistě ale známe i chvíle, které se zdají být přesným opakem. Jsme neklidní z nejrůznějších myšlenek a pokušení, jsme smutní, vlažní a zmatení. Bůh se zdá daleko, v duši je temno, a zdá se, že tento stav nikdy neskončí. To je neútěcha. Svátý Ignác rozpracoval sérii pravidel, která člověku mohou v takovýchto případech pomoci, a my se k nim dostaneme v dalších číslech Kukátka. V této chvíli bych ale ještě zůstala u samotné útěchy a neútěchy.

Ne vždy je jasné, co přesně je zdrojem naší vnitřní radosti anebo tíže. Jsme lidé, a

jsme tedy jednotou těla, duše (našeho psychického prožívání) a ducha. Zdá se mi, že mezi těmito rovinami ani nelze vést ostrou hranici: navzájem se prolínají a ovlivňují. Stačí si vzpomenout, na chvíli, kdy je nám fyzicky či psychicky špatně. Najednou může být mnohem náročnější soustředit se na modlitbu a máme tendenci vidět všechno mnohem černěji. Když přepracovaní lidé mluví o svém vztahu k Bohu, často zmiňují nejrůznější duchovní problémy a pocit, že je Bůh daleko. Je pro ně těžké se na Něj naladit. Tato neútěcha nemusí pocházet přímo od zlého ducha, ale pramení v té chvíli prostě z naší lidské přirozenosti. Možná na tom v dané chvíli ale tolik nezáleží. Ráda si útěchu a neútěchu představuji ne jako stav, ale jako pohyb, jako proud. Odněkud vychází, a poddám-li se mu, také mne někam ponese. Lidem na doprovázení často říkám, aby si zkusili to, co popisují, představit dotažené do extrému. Co by se stalo, kdyby se svému pocitu úplně poddali? Nese k Bohu anebo od Něj? Jinými slovy: Kterého vlka krmím?

Jestliže mne to, co prožívám, přitahuje k Bohu, můžu s Ním dále rozmlouvat a ptát se Jej, co mi tím říká a kam mne vede. Věřím, že Jeho vůlí je můj život

v plnosti a okamžiky útěchy jsou momenty, skrze které se snaží upoutat mou pozornost k tomu, kde tento život pro mne leží. Jestliže mne naopak mé myšlenky a pocity nesou od Boha, je důležité si tento stav pojmenovat a uvědomit si, co se děje. Opravdu chci tímto směrem jít? Pokud nechci, je zapotřebí se mu rozhodně postavit a říci jasné „Ne“. Mé síly jsou v té chvíli oslabeny a já potřebuji Boží pomoc. To první, co v okamžiku neútěchy dělám, proto je, že se obracím k Bohu a s důvěrou Jej zvu do všeho, co se právě děje.

Jak jsem již předslala, tématice rozlišování našich vnitřních hnutí se budeme dále věnovat. V této chvíli bych jej tedy pouze ráda propojila s modlitbou Examen, které jsme se věnovali v předešlých číslech Kukátka. Právě ona nás totiž učí citlivosti k rozmanitým impulsům v našich životech. Jestliže je nebudeme vnímat a reflektovat, může se stát, že budeme jako loďka zmítaná nejrůznějšími proudy. Jestliže se naučíme „číst“ moře našeho života, můžeme postupně zjišťovat, že dobrodružná plavba, na kterou jsme všichni zváni, překonává naše nejsmělejší očekávání.

*Za Sestry Dítěte Ježíše
Klára Maliňáková*

Já v tvé milosrdenství však doufám, moje srdce jásá nad tvou spásou. Budu zpívat Hospodinu, neboť se mě zastal.
(Ž 13,6)

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE – DDM BRNO-LÍŠEŇ
Kotlanova 13, 628 00 Brno, www.salesko.cz, tel.: 544 232 641

STALO SE – MALÉ OHLÉDNUTÍ ZA SALESKOVÝMI TÁBORY

HEJBEJTE SE KOSTI MOJE

Již název naznačuje, že šlo o tábor ryze sportovní. V pondělí 15. 8. nastoupilo 16 vášnivých sportovců, kteří byli natěšeni na celý týden plný sportu a rozhýbání všech svalů, které tělo skrývá.

V počtu třech děvčat a třinácti kluků jsme se rozdělili do skupin a bojovali mezi sebou, až z nás pot stříkal. Za celý týden jsme vystřídal dny s různou sportovní tematikou – fotbal, vybíjená, basketbal, florbal a poslední den byly sporty a hry na přání. Jednou z nejnáročnějších disciplín, kterou si sportovci prošli, bylo válení dvou balónů směrem do kopce ke značce a poté zpět dolů na čas, který se měřil pro celý tým.

Tým, který v jakékoli disciplíně vyhrál, dostal body dva, tým na druhém místě dostal bod jeden. A tak to šlo celý týden, kde motivace k výhře nebrala konce. Jelikož sport není jen dřina, ale může být i zábava, užívali jsme si v mobilním planetáriu pohádku o planetách, vyzkoušeli si zahrát fotbal v zorbingových koulích a opičí dráhu na lanových překážkách či potrápili mozkové buňky s přeřikáváním jazykolamů a kvízu s otázkami ze školy. Celý týden se nesl v přátelském duchu, získávání nových zkušeností, dovedností a hlavně nových kamarádů.

Jana Žáková

SE ZVÍŘÁTKY DO POHÁDKY

Pondělní ráno jako vymalované, vše je připraveno a příměstský tábor může začít. Dny inspirované pohádkami se zvířátky, hry, tvoření, společné hraní, sportování, výlety i odpočinek a spousta zažehlených obrázků z korálků.

Spolu s Pejskem a kočičkou jsme vařili dort a zdobili bílou noční košilku. Vyrobili jsme si loutkové divadlo, abychom si mohli zahrát pohádku „Boudo, budko“... Naučili jsme se zpívat „Tři čuníky“ a potrénovali svaly, abychom se mohli vydat

do světa jako Tři prasátka. Pohádku „O kohoutkovi a slepičce“ jsme namalovali křídami na chodník a díky malovanému čtení jsme si ji i společně přečetli. Po stopách zvířátek jsme se vypravili na Hády a navštívili Lamacentrum, kde jsme plnili úkoly a nakonec našli poklad Inků. U koní se všechny děti vystřídaly v ježdění, hřebelcování, cvičení a viděly ustájení koní. A už víme, kolik váží dospělý kůň:-)!

Děkuji všem za pěkné společné chvíle. Martina Kosíková

CHYSTÁME PRO VÁS

Kroužky a Klub rodičů zahájí provoz v pondělí 19. září.

Oratoř a klub VeSPOD zahájíme ve středu 5. října - Slavnostní otevření v Oratoři

S klubem přivítáme další rok otevírací party v pátek 7. října, kde se můžete těšit na karneval s vystoupením Capoeiristů.

26. - 30. 10. podzimní prázdniny – pobyťová akce v přírodě s Klubem, přespávačka v Salesku s Oratoří.

V listopadu proběhne setkání táborníků Forest – potáborové setkání klubu Forest VeSPOD 4.

Těší se na tebe po prázdninách tým Oratoře a klubu VeSPOD.

KLUB RODIČŮ A DĚTÍ

V letošním roce pro vás, mimo pravidelné aktivity, připravujeme:

26. 9. 15.00 ZÁSADY POSKYTOVÁNÍ PRVNÍ POMOCI U DĚTÍ

- Lektorem semináře je aktivní záchranář Zdravotnické záchranné služby JMK.
- Seminář je zdarma, kapacita je omezena, nutná rezervace na recepci Saleska.
- S sebou si doneste panenku – miminko.

22. 10. 16.00-18.30 Podzimní salesková burza

3. 11. Uspávání broučků

25. 11. Odpoledne s pexesem a společenskými hrami

Pro tvořivé maminky **Čtvrťkování** – přijďte si vyrobit originální dárek, šperk, dekoraci...

Více informací najdete na webu Saleska.

SaVIO - salesiánské vzdělávací informační okruhy

- cyklus besed, přednášek, vzdělávacích programů pro širokou veřejnost

MANŽELSTVÍ NENÍ JEN CÁR PAPÍRU

Přednáší **P. Jiří Kaňa**.

Ještě před několika lety stálo proti sobě dvojí vnímání manželství. Snoubenci si kladli otázku, zda společný život začít na úřadě nebo v kostele. V dnešní době se však mladí lidé ptají, zda má smysl vůbec ještě do manželství vstupovat. Je tedy manželství jen cár papíru?

Kdy: úterý 20. 9. 19.00

Kde: Sportovní sál

Další plánované přednášky:

- 4. 10. Prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc.
- 18. 10. doc. Mgr. Jaroslav Šebek, Ph.D
- 1. 11. Ing. Radek Maňásek

MINIGALERIE SALESKO

"DOBRÝ DEN"

je název autorské výstavy obrazů brněnské výtvarnice a publicistky **Jaroslavy Fišerové**. „Obrazy a obrázky jsou charakteristické výraznou barevností, humorem a nadsázkou, proto doufám, že Vám výstava opravdu den zpříjemní. Věřím, že obrázky zaujmou jak velké tak i malé návštěvníky.“ Jaroslava Fišerová

Výstava se koná v Salesku od 1. září do 30. října.

VÍME, CO V MODLITBĚ ŘÍKÁME?

Pane smiluj se, Kriste smiluj se.

Tato slova zaznívají v úvodu mše svaté po úkonu kajícího a vkládáme je i do různých modliteb a zejména do litanií. Většina z nás asi ví, že se jedná o zvolání hříšníka, který si uvědomuje tíži svých vin a prosí Krista o smilování, o milosrdenství. Tato slova prosby o Boží slitování souzní se slovy mnoha žalmů či modliteb proroků, které se odvolávají na jistotu nezměrného Božího milosrdenství.

Prorok Micheáš volá: *„Kdo je Bůh jako ty, který snímá nepravost, promíjí nevěrnost, nesetrvává ve svém hněvu, neboť si oblíbil milosrdenství? Opět se nad námi slituj, rozšlap naše nepravosti, vhod' do mořských hlubin naše hříchy* (Mich 7,18n).

Stejně tak se modlí i žalmista, *Smiluj se nade mnou Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování zahlad' moje nevěrnosti* (Ž 51,3).

Je pravda, že o milosrdné a

odpouštějící Boží lásce většinou víme, ale ruku na srdce – když říkáme slova *Pane smiluj se, Kriste smiluj se* při mši svaté nebo je opakujeme v litaniích, ponořujeme se opravdu do očisťující řeky Božího milosrdenství? Věříme, že nás Ježíš slyšel a vyslyšel? Je to příliš krátký okamžik na rozjímání obsahu této prosby. A tak se na

tuto společnou prosbu připravujeme při naší osobní modlitbě nebo při modlitbě církve. Zkusme se zaposlouchat třeba do žalmu 103:

Hospodin je milosrdný a milostivý, shovívavý a nadmíru dobrotivý.

Nechce se přít ustavičně ani se hněvat navěky.

Nejedná s námi podle našich hříchů ani podle našich vin nám neodplácí.

Jak vysoko je nebe nad zemí, tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí.

Jak vzdálen je východ od západu, tak vzdaluje od nás naše nepravosti.

Jako se smilovává otec nad syny, tak se smilovává Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí.

(Ž 103, 8-12).

Když pak budeme volat *Pane smiluj se, Kriste smiluj se*, budeme vědět, jakého Boha to oslovujeme, jakého Boha to prosíme.

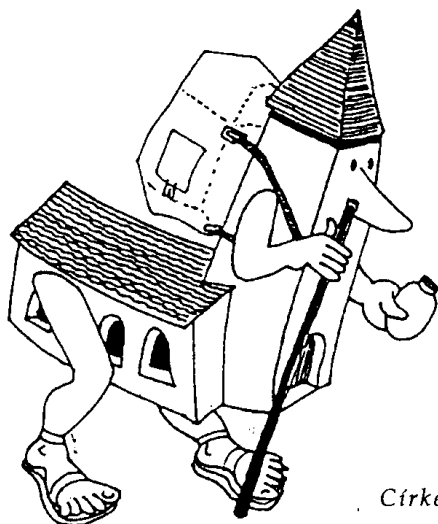
A nakonec asi to nejdůležitější: *Pane smiluj se* je zvolání hříšníka, který si uvědomuje tíži svých vin. Jestliže se považujeme za spravedlivé, k čemu je naše zvolání *Pane smiluj se*? Je pravda, že při úkonu kajícího své viny vyznáváme, ale to jsou viny, které jsme poznali při přípravě na mši svatou nebo při zpytování svědomí v osobní modlitbě. Jenom tehdy budeme vědět, co zvoláním *Pane smiluj se* říkáme.

A. Svoboda

JAK JE TO S NOVÝM KOSTELEM?

Rádi bychom se podělili o naše prožívání diskutovaného tématu nového kostela Soslání Ducha Svatého v Líšni.

Téma bylo pro nás dlouhou dobu samozřejmé a na kostel jsme se těšili.

Církev putující

Nadace pro radost udělala spolu se salesiány v Líšni velké dílo, které bylo postaveno díky trpělivosti a odhodlání mnoha osobností z řad kněží a laiků. A v tuto chvíli stojíme před pomyslným vrcholem tohoto díla – stavbou kostela. Vděčnost a očekávání. Zároveň ale jistá samozřejmost a určitá neúčast. Možná proto, že nás vidina nového kostela provází už 25 let, možná i proto, že já jako farník tématem příliš nežiji a informace přicházejí jen ojediněle.

Novým impulsem se stala promluva provinciála Petra Vaculíka, SDB o Svatodušní pouti. Formulované problémy v komunikaci, jasně stanovený termín, dokdy je třeba situaci vyjasnit, a informace, že forma dalšího působení Salesiánů v Líšni závisí na tom, zda se momentální potíže podaří

vyřešit – to vše náš „klid“ poněkud narušilo. Uvědomili jsme si, že to, jestli tu bude nebo nebude kostel a salesiánská farnost, se týká nás farníků, týká se našich dětí a nelze pasivně čekat, až nadace se salesiány vše zařídí. Brzy nato jsme v našem kruhu rodin začali diskutovat, co vlastně slova provinciála pro nás znamenají a jak můžeme pomoci.

Naše debata nás donutila konkrétně pojmenovat, co je pro naše rodiny důležité a čemu chceme pomoci: Stojíme o to, aby tu byla salesiánská farnost s komunitou salesiánů. Salesiáni v Líšni byli a jsou pro řadu z nás požehnáním a rádi bychom, aby i naše děti měli možnost žít přítomností díla dona Boska v Líšni. Dále stojíme o to, abychom my a naše děti mohli zažívat liturgii v prostorách nového kostela, protože současný prostor tělocvičny nám nevyhovuje a do kostela ve staré Líšni se jednoduše nevlezeme.

Zároveň jsme cítili potřebu společné modlitby za zdar stavby kostela, za zdar díla dona Boska v Líšni a vzájemné porozumění. I přesto, že byla pozvánka na adoraci do kostela rozeslána těsně předem, povzbudila nás hojná účast - děkujeme všem, co na poslední chvíli zvládli změnit své plány a přišli.

Před prázdninami vyústil náš zájem o téma setkáním společenství rodin a nadace večer 27. června na likusáku. Chtěli jsme blíže hovořit se členy nadace, vyslechnout jejich stanoviska, možnosti a zároveň vyjádřit naše očekávání a obavy.

Členové Nadace pro radost v čele s předsedou správní rady Pavlem Pospíšilem a výkonnou ředitelkou Helenou Kohoutkovou nám vyšli ochotně vstříc. Děkujeme všem za čas, který nám věnovali, za trpělivost v zodpovídání našich dotazů a za naslouchání našim postojům. Měli jsme možnost blíže se seznámit s historií myšlenky kostela v Líšni a bavit se o aktuálních překážkách a jejich řešeních. Těžko vtěsnat všechny informace, které jsme se dozvěděli nejen při tomto setkání do stručného resumé, tedy shrňme alespoň ty hlavní: Salesiáni si přejí dokončit dílo základního typu (tj. farnost, středisko, komunita) zde v Líšni, chtějí zde zakotvit a být zde „ve svém“. Nadace usiluje o realizaci výstavby kostela a souhlasí, aby kostel patřil salesiánům a jejich dílo tak zde bylo úplné. Nadace a Salesiánská provincie Praha momentálně společně hledají řešení právních otázek, které jsou spojené s realizací stavby, převody majetku, atp. tak, aby vše bylo podle zákona, nadace splnila své poslání a salesiáni zde mohli naplnit dílo základního typu. Pokud vše půjde dobře, do podzimu mají být právní analýzy hotové a

my můžeme věřit, že se podaří nalézt řešení aktuální situace vyhovující Salesiánům, nadaci i diecézi. A aby bylo takové řešení nalezeno a bylo požehnané, je i na nás, abychom se spojili v modlitbě, hledali společnou cestu a měli pro sebe navzájem pochopení.

Děkujeme provinciálovi, že nás svou promluvou vytrhl z pasivního čekání na kostel. Děkujeme Nadaci pro radost a Salesiánům za společné dílo, které zde již vybudovali (připomínáme si to pokaždé, když procházíme kolem Saleska), a za energii a úsilí, které věnují výstavbě kostela. Tímto bychom rádi členy nadace i salesiány poprosili – sdílejte s námi farníky aktuální dění, starosti i problémy, které toto velké dílo přináší – ať se i my můžeme zamyslet nad tím, jestli náhodou nemůžeme alespoň trochu pomoci, každý dle svých možností a schopností. Přejeme si, abychom se společně na nový kostel a farnost těšili, mohli tématem žít a také mohli svým dílem k tomuto cíli přispět.

Jan Tomáš a Tomáš Nečas

Závěrem bychom vás rádi pozvali na další pravidelnou společnou adoraci, která se koná každý první čtvrtek v měsíci v 19.00 hod. v kostele sv. Jiljí.

SVOU BUDOUCNOST NEZNÁME. ZNÁME ALE TOHO, KDO JI ZNÁ ...

POHYBY VE SPOLEČNOSTI

Školní rok, který právě začíná, je jedním ze tří roků, který v období 12 měsíců prožíváme. Pro upřesnění: rok občanský – od 1. ledna, rok školní – od 1. září a rok liturgický (církevní) – od 1. adventní neděle. Reklama by řekla: „Tři v jednom“. Největší pohyby ve společnosti a největší nutnost plánování asi přináší rok školní. Mění se jízdní řády dopravních spojení, mění se organizace času v rodinách, mění se programy v životě farností, mění se rytmus a nabídka na úrovni společenského, pracovního, politického a kulturního života. Mění se následně i naše biorytmy, to kvůli dřívějšímu vstávání dětí a tudíž i celých rodin a následně většiny společnosti.

JAK A NA JAK DLOUHO SI MOHU PLÁNOVAT SVŮJ ŽIVOT JÁ?

Spolu s těmito změnami je nutno pro příštích 10 měsíců rozmyslet a naplánovat rozvrhy, aktivity, akce, kroužky, bohoslužby atd. atd. Není to na člověka příliš? V takovéto situaci jsme opět možná postaveni

před otázky, které nás provázejí celým naším životem: „Na jak dlouho si mohu plánovat svůj život já? Co mě čeká v nejbližší budoucnosti? Kam se bude ubírat můj život? Zvládnou stanovené úkoly?“ Takovéto otázky mohou být někdy znepokojující. Mohou nám ale pomoci. Pomoci hledět nejprve na to, co je opravdu důležité. A až následně plánovat svou (vždy nejistou) budoucnost.

BŮH VÍ, JAK NEJLÉPE NÁŠ ŽIVOT PLÁNOVAT A ORGANIZOVAT

Svou budoucnost totiž neznáme nikdo. Známe ale Toho, kdo ji dobře zná a zná i nás, zná naše srdce, zná naše touhy, zná naše bolesti i radosti. On ví, jak nejlépe náš život plánovat a organizovat. Není proto na škodu využít nějaké chvíle k té nejdůležitější pracovní a strategické schůzce. Ke schůzce s Tím, kterému na nás záleží, s tím, který jde po našich cestách s námi, a který, i když to mnohdy přímo nevnímáme, k nám promlouvá a nás doprovází...

(převzato z víra.cz)

Vždyť „Svítilnou našim nohám je jeho slovo a světlem na naší stezce“

(srov. Žl 119,105)

KUKÁTKO zpravodaj farnosti Brno - Líšeň

Redakce: P. Mgr. František Vavruša, Ing. Markéta Svobodová, Renata Lorencová, Zdeňka Nečasová, Ing. arch. Hana Válková

Adresa redakce: Pohankova 18, 628 00 Brno, tel.:544 211 258

Web: <http://www.farnost.katolik.cz/lisen>

E-mail: marka12@seznam.cz

Vyšlo: 25. září 2016

Neprodejné!

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme.

KUKÁTKO DĚTEM

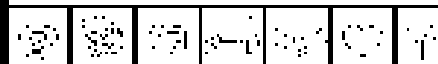
SKUTKY MILOSRDENSTVÍ

Boží láska k člověku se projevuje různým způsobem. Jeden z nich je milosrdenství. Ježíš říká: „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec“ (Lk 6,36). Činy, kterými můžeme konkrétně napodobovat Boží lásku k lidem, někdy nazýváme „skutky milosrdenství“. Křesťané se o ně od nepaměti snažili a se-psali je do sedmi bodů. Protože člověk je tělo i duše, máme skutky tělesného a duchovního milosrdenství. Které to jsou? Naši předkové uměli tyto „skutky“ vyjmenovat nazpaměť. Dokážeme to taky? Nestačí je však jen znát, důležitější je uvádět je do života, protože „víra bez skutků je mrtvá“ (Jak 2,26b).

Vystřihni si obě kartičky se skutky jako záložky, vyzdob si je barevně a přemýšlej, jestli některé z nich můžeš uskutečnit a jak.

SKUTKY
TĚLESNÉHO
MILOSRDENSTVÍ

1. Sytit hladové
2. Dávat pít žíznivým
3. Oblékat nahé
4. Ujímat se lidí bez domova
5. Navštěvovat nemocné
6. Navštěvovat vězněné
7. Pohřbívat zemřelé

SKUTKY
DUCHOVNÍHO
MILOSRDENSTVÍ

1. Radit pochybujícím
2. Poučovat neznalé
3. Napomínat hříšníky
4. Těšit zarmoucené
5. Odpouštět urážky
6. Trpělivě snášet obtížné lidi
7. Modlit se za živé i zemřelé

Tady bude rozvrh náboženství.